

...Іду тернистим шляхом сьогодення.
Погляну в даль – усі мої літа
І в день святковий, і у день буденний
Летять у половіючі жита.

Там зріє доля дивом стоколосим.
Там хліб росте – землі душа жива.
І сивиною у моїм волоссі
Вже щедро наливаються жнива.

Вродила щиро нива – дяка Богу,
Росою й потом землю поливав.
Не вибирав в житті легкі дороги
І долю легку я не вибирав.

Сад посадив і діти виростають,
І дім сміється сонцем у вікні.
І я кохаю, і мене кохають –
Ну що для щастя треба ще мені?

...Іду вперед. Стрімким шляхом тернистим.
Радію кожній хвилечці життя.
За виднокрай осіннім падолистом
Лягла моя дорога в майбуття.

07.10.2009